

[Gunnar Fog-Petersen.]

gjort uhyre Nytte paa alle de Omraader, den vedrører, navnlig med Hensyn til Eksportkreditterne.

Tvede: Naar vi stiller os, som jeg har angivet, overfor dette Lovforslag og især overfor § 5, er det, fordi, som jeg udtalte — det ærede Medlem maa jo have overhørt det —, vi finder, at Staten derved paa en uheldig Maade bliver blandet op i det private Erhvervsliv. Ved at Hjælpen nu skal ydes over en længere Aarrække — i § 5 nævnes 10 Aar, for de andre Paragraffer er det 3 Aar —, kan det let ske, at Staten kommer til at fryse fast i forskellige Virksomheder, og det mener vi vil være uheldigt baade for Staten, for vedkommende Virksomhed og for hele Erhvervet.

Den højtærede Minister for Handel og Industri fremhævede, at han havde sørget for, at Eksportkreditten nu søgtes gennemført som særlig Lov og ikke mere fandtes som Anmærkning paa Finansloven. Det tiltræder vi jo ogsaa; jeg er blot ked af, at det høje Ministerium, da der for ikke ret længe siden var Tale om Sukkeret, da ikke vilde give Støtten, som det fra vor Side blev ønsket, gennem en særlig Lov, men krævede, at det skulde ske i Form af en Tekstanmærkning paa Finansloven. Hvad man altsaa rensrer ud paa den ene Side, synes jeg, man bagefter fører ind paa den anden Side af Finansloven.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Minister har paa et enkelt Punkt misforstaaet, hvad jeg sagde; jeg tror ogsaa, Ministeren ikke rigtig hørte det. Jeg har ikke opholdt mig ved § 6, 2det Stykke, hvor det fastslaas, at der ikke maa paaføres bestaaende indenlandske Virksomheder en usund Konkurrence. Det giver jeg den højtærede Minister Ret i er en nødvendig Bestemmelse i Loven, naar det er Statens Midler, der skal anvendes. Der ligger jo ogsaa deri en meget stor Begrænsning af Laanemulighederne hos Staten, idet der i mange Tilfælde, hvor der ellers kunde være Tale om paa fornuftig Maade at yde Laan, sættes en Hindring op af Hensyn til Konkurrenterne.

Det, jeg pegede paa, er § 6, 1ste Stykke, hvor det slaas fast som en Betingelse for at kunne yde Laan, at Virksomheden skal

være vanskeligt stillet. Det er jeg lidt betænkelig ved at understrege saa stærkt, som det finder Sted her, i en Lovparagraf, der skal gælde for de kommende Aar. Det var muligvis rigtigt, den Gang Krisen var heftig og brændte paa, men det gør den jo ikke i saa høj Grad nu, og derfor tror jeg, det er uheldigt at opretholde denne Bestemmelse fra de egentlige Kriseaar ind i Fremtiden. De Virksomheder, der nu er særlig vanskeligt stillet, fortjener i de allerflest Tilfælde ikke at opretholdes, fordi der er noget galt ved deres Organisation eller hele deres Grundlag. Jeg mener, at man i Fremtiden bør lægge mere Vægt paa at hjælpe ved Starten af nye Virksomheder og paa at udvide Beskæftigelsen i bestaaende Virksomheder for derved at gøre dem mere konkurrencedygtige. Dette, at Virksomheden skal være virkelig syg for at faa Hjælp, tror jeg ikke, man skal lægge saa megen Vægt paa i Fremtiden, som man har gjort i Fortiden.

Ministeren for Handel og Industri (Hauge): Jeg skal blot gøre et Par Bemærkninger til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede). Det ærede Medlem sagde, at en af Grundene til, at det konservative Folkeparti ikke kunde være med, var, at man optog nye Opgaver, som i § 5 bestemt, og saa tilføjede det ærede Medlem, at disse Opgaver skulde strække sig over et Aaremaal af 10 Aar, og andre skulde strække sig over et Aaremaal af 3 Aar, medens de Konservative ikke vilde have, at Opgaverne maatte strække sig ud over et enkelt Aar. Men det maa jo være lidt af en Misforstaaelse, for det er klart, at man ikke kan yde Laan til Industri eller Haandværk og forlange disse Laan afviklet i Løbet af 1 Aar. Der staar oven i Købet i Lovforslagets § 8, at Laanene ydes paa indtil 12 Aar, og saadan maa der ogsaa staa. Her er Tale om at give Hjemmel til i et Tidsrum af 3 Aar at yde Laan, men det enkelte Laan, der ydes, maa kunne løbe i en længere Periode, hvad enten man begrænser den Tid, i hvilken selve Laangivningen foregaar, til 1 eller til 3 Aar.

Saa maa jeg sige til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem, at det undrer mig rigtigt nok noget, at det ærede Medlem har villet rette en Bebrejdelse mod mig, fordi jeg ikke har forelagt Rigsdagen et særligt Lovforslag